

Isus Krist podučava

O MOLITVI

(Gospodnja Molitva)

Tematska knjižica

br. **8**

'Apostol Petar raspravlja o tome da li je molitva/zamolba Gospodinu zaista nužna, ili je dovoljna samo zahvala' - 'Biskup Martin - 178, 179', Jakob Lorber	3
'Oče naš' - 'Tajne Života - 21', Gottfried Mayerhofer	8
'Gospodinova Molitva' - 'Nebeski Darovi - 13 Ožujak 1841', Jakob Lorber	16
'Kako se moliti a da se naša molitva sviđi Gospodinu' - 'Veliko Ivanovo Evanđelje - 10/32:2-8', J.Lorber	18
'Tebi jedino(me) sva moja ljubav, sva čast i sva slava u vijeke vjekova' - 'Veliko Ivanovo Evanđelje - 3/123:2-5', J.Lorber	20
'Isusa Krista mogu duboko doživjeti čak i neuki' - 'Iskustvo sjedinjenja sa Isusom Kristom putem unutarnje molitve - 3', Madame Jeanne de la Mothe Guyon	21
'Gospodar žetve... Molitva Gospodinu' Lorens. N	26
'O Gospodinovoj Molitvi' - 'Duhovna Iskustva - 1790', E.Swedenborg.....	27
'U Gospodinovoj Molitvi sve stvari slijede u serijama' - 'Nebeske Tajne - 8864:4', E.Swedenborg	28
'Gospodinova Molitva sadrži više nego cijelo nebo može razumjeti' - 'Nebeske Tajne - 6619', E.Swedenborg	29
'Bio sam uzdignut u više unutarnju sferu, ali na različite načine, onoliko često koliko sam molio Molitvu našeg Gospodina' - 'Duhovna Iskustva - 258', E.Swedenborg	30
'Uvijek kada sam recitirao Gospodinovu Molitvu sam imao jasan osjećaj kako sam uzdignut prema Gospodinu' - 'Nebeske Tajne - 6476', E.Swedenborg	30
'U crkvi uistinu Kršćanskoj su sadržane sve i najmanje stvari u Gospodinovoj Molitvi' - 'Duhovna Iskustva - Riječ Objasnjena - 227. 5476', E.Swedenborg	31
'Na kraju... (zanimljivost)' Lorens. N	31
JAKOB LORBER - BIOGRAFIJA	32
GOTTFRIED MAYERHOFER - BIOGRAFIJA	34
MADAME JEANE DE LA MOTHE GUYON - BIOGRAFIJA.....	36
EMANUEL SWEDENBORG - O SVOM POSLANJU.....	40

Kako je molio na jednom mjestu pa prestao, reče Mu jedan od Njegovih učenika: 'Gospodine nauči nas moliti, kao što je i Ivan naučio svoje učenike!'

"Kad molite - reče -, ne budite kao licemjери. Vole moliti stojeći u sinagogama i na raskršćima ulica da se pokažu ljudima. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću.

Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svomu Ocu, Koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, Koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti."

"Kad molite, ne blebećite kao pogani. Misle da će s mnoštva riječi biti uslišani. Ne nalikujte na njih. Ta zna vaš Otac što vam treba i prije negoli Ga zaištete.

Vi, dakle, ovako molite:

'Oče naš, Koji jesi na nebesima!

Neka bude sveto ime Tvoje!

Dođi kraljevstvo Tvoje!

Budi volja Tvoja kako na nebu tako i na zemlji!

Kruh naš svagdanji daj nam danas!

I oprosti nam grijehe naše kako i mi opraštamo onima koji su sagriješili protiv nas!

I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od Zloga!

Jer Tvoje je kraljevstvo, moć i sva slava, u vijeke vjekova. Amen"

.....Matej 6:5-13 (Luka 11:1-4)

'Anđeli na nebu ovu molitvu recitiraju svakodnevno.'

E. Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija - 113:6'

1. *Da li je molitva nužna, ili je dovoljno samo zahvaljivanje Bogu?!*

Petar predlaže zahvaljivanje i zamolbu. Uronovo značajno odbijanje molitve Bogu.

(Petar će): 'Gospodinova svemoć je Njegov vječni red iz kojeg ste vi (= stanovnici našeg Sunca), baš kao i cijela beskonačnost, proizašli. Ako bi vas Gospodin sada htio promijeniti, On bi najprije trebao promijeniti Svoj cjelokupni red. To On najvjerojatnije neće nikad učiniti, ako uzmemo u obzir činjenicu da je On Osobno taj red.

Međutim, vaši životi do sada se mogu opisati kao izuzetno ugodni/udobni i bezbrižni: vi niste trebali prevladati/nadjačati nikakav otpor, i ništa vam nikad nije prouzročilo nevolje ili vas pak koštalo bilo kakvog truda. Od rođenja do vašeg dobrovoljnog napuštanja vašeg tijela, vi niste poznavali nikakvo nesavršenstvo vrijedno spomena, i stoga, nikakvo samo-odricanje.

Vi ste dobro svjesni kako ste vi, zajedno sa vašim cijelim svijetom (= riječ je dakle o stanovnicima na našem Suncu), djelo najmudrijeg Božanskog Duha Kojeg visoko cijenite. **Ali da li ste Ga vi ikad za nešto zamolili (u smislu, 'u molitvi od Njega zatražili nešto') ili Mu se zahvalili za bilo koje od velikih blaženstava kojima vas On neprestano obilno obdaruje?**

Do sada ste živjeli kao potpuno neovisni o Njemu. Zar bi bilo previše tražiti da se u budućnosti spustite/udostojite postati malo više ovisni o Njemu? Govori ponovo i reci mi vjerno što ste odlučili učiniti.'

(Na to će mudrac): 'Prijatelju, mi bi to željeli, zaista! Posebice što se tiče zahvalnosti koju Mu dugujemo za tolika mnoga i velika blaženstva. Mi ćemo dati sve od sebe da bi to izrazili velikom, svetom Darovatelju bezbrojnih predivnih darova iz dubine naših srdaca. Međutim, što se zamoljevanja/peticija (upućenog/ih Njemu) tiče (u smislu, 'ali da od Njega tražimo nešto'), ja se sa time nikako ne mogu složiti, jer na svaku

zamolbu/peticiju (upućenu Bogu) gledam kao na uvredu Božanskoj mudrosti (= ovo je uvod u jako važan argument!!).

Jer, moleći se Božanstvu, ja očigledno izražavam mišljenje kako imam bolji uvid od Boga – i na određeni način tvrdim kako znam bolje od Gospodina Osobno što mi je potrebno. Ja mislim da se čak ni dijete Božje ne bi trebalo usuditi/drznuti to učiniti; druga stvorenja još i manje.

Pored toga, meni se molitva čini kao uljudna borba u kojoj stvorenje nastoji pobijediti određenu grubost i vrstu tvrdoglave okrutnosti u Stvoritelju, i na taj način trijumfirati nad Njime.

Zaista, prijatelju, Ja radije uopće ne bi postojao nego pristupio najmudrijem i najdobrijem svemogućem Stvoritelju sa zamolbom **kao da znam bolje nego On što mi je potrebno, ili pak da moleći za druge ukazujem kako sam milostiviji od Njega. Kakvo bi to bilo poštovanje prema Bogu, uvijek najmudrijem i najmoćnijem Duhu?**

Prema tome, moj odgovor na tvoj prijedlog je slijedeći: Mi želimo zauvijek u potpunosti ovisiti o Njemu, kao što je bio slučaj i do sada, jer je ovisiti o nekome drugome poprilično nemoguće. Stoga, mi ćemo Mu zauvijek zahvaliti – iz dubine našeg bića – za svaki od Njegovih darova koje mi priznajemo beskrajno dobrim. **Međutim, mi Ga nećemo, niti to želimo ili možemo, tražiti za ništa, jer smo u potpunosti uvjereni kako Gospodin zna puno bolje što nam je potrebno i Njega na to ne trebaju podsjećati bijedna stvorenja.** Stoga, neka bude daleko od nas aludirati Mu posredstvom molitve da je On grub/oštar Bog i (da) ima slabost koja se može postaviti u pravilan red zamolbama na strani Njegovih stvorenja.

Prijatelju, svi mi previše poštujemo Boga, Najvišeg Duha, i imamo preuzvišeno mišljenje o Njegovom savršenstvu, da bi ikad mogli zaboraviti sebe do takve mjere da sa zamolbom pristupamo Njemu Koji nas je napravio, bez da je to od Njega netko tražio, onoliko savršene koliko je to za nas neophodno.

Mi ćemo Mu uvijek zahvaliti za mnoga blaženstva i darove, od kojih je najmanji tako velik i svet da ćemo ga mi teško biti u stanju ikad u potpunosti shvatiti/poštovati/priznati. Međutim, kako je već naglašeno, mi Ga, Najsvetijeg i Najsavršenijeg, nikad nećemo uvrijediti takvom zamolbom (with a petition against Him).

Ti možeš činiti što ti je volja, ali sa svom svojom mudrošću ćeš nas teško uspjeti uvjeriti da Mu se moramo moliti, **osim ako Gospodin Osobno to izričito ne bude zahtjevao**. Prirodno, ni jedno stvorenje se nikad ne može suprotstaviti Božjoj volji. Inače, mi ćemo ostati slobodni u našim akcijama i činit ćemo što mislimo da je pravedno pred Bogom, ljudima i anđelima.'

**Petar podučava Gospodinovu Molitvu. Zašto je
peticija/zamolba superiornija zahvaljivanju. Petrovo
važno pitanje Uronu(, mudracu-starješini sa našeg
Sunca,) u ime Gospodina.**

(Petar će): 'Prijatelju, kada je Gospodin, svemogući Stvoritelj svih nebesa i svjetova [= Jehova; hebrejski hwhy = 'Ja (*Jedini*) Jesam'; od glagola 'biti/postojati'], uzeo tijelo na mojoj Zemlji, i živio kao ljudsko biće među nama (= misli se naravno na našu Zemlju i na utjelovljenje Jehove, Jedinog Boga u Isusu Kristu Koji je tim činom, kako je i prorokovao/najavio u Izaiji 7:14, postao 'Emanuel' tj. 'Bog među ljudima/nama'; hebrejski lawnme = 'Bog Koji je uzeo ljudsko tijelo i Koji je kao čovjek živio među ljudima i Koji je od tad pa na dalje za sve ljude i anđele postao vidljivi Bog'), On je svih nas naučio molitvi, rekavši:

'Ali ako molite, onda recite: Oče naš Koji jesi na nebesima, neka bude posvećeno/blagoslovljeno Tvoje naj-svetije ime. Neka dođe k nama Tvoje kraljevstvo ljubavi, istine, i vječni život. Neka uvijek, kroz sve vječnosti, bude Tvoja naj-svetija volja. Daj nam danas i uvijek naš dnevni kruh. Oprosti nam naše grijehе i slabosti u istoj mjeri u kojoj mi opraštamo našim dužnicima, bez obzira kakvi oni bili. Ne dozvoli da naše slabosti budu napadnute sa kušnjama koje će nas poraziti, već nas

izbavi iz sveg zla koje bi nas moglo spopasti. Tvoja je, o Oče, sva snaga i moć i slava zauvijek! Tebi neka zauvijek bude sva hvala i čast, sva ljubav i zahvalnost!

Pošto nas je Gospodin Osobno naučio da se tako molimo, za nas Njegovu djecu ne bi trebalo biti pogrešno tražiti Ga za ono što vjerujemo da nam nedostaje (= čime oskudjevamo).

Zahvaliti se Stvoritelju za sve Njegove bezbrojne blagoslove je već velika i sveta privilegija za nas slobodna bića, pošto tako priznajemo Bogu sve što imamo i primamo kao slobodne darove, a ne kao sud/osudu. **Zamolba, međutim, rangira čak još više, jer je izražaj naše spoznaje da mi možemo ne samo priznati kao slobodan dar sve što primamo od Boga, nego da mi čak imamo slobodan izbor na dar (= slobodu izbora hoćemo li ili ne prihvatiti taj Božji dar).**

Da bi postigli potpuno oslobađanje našeg duha, mi ne trebamo jedino shvatiti koje za život najpotrebnije stvari primamo od Gospodina kao slobodne darove, nego je još važnija naša sloboda izbora u svezi naših potreba. To očigledno zahtjeva više introspekcije i neograničenog samo-spoznavanja od shvaćanja da sve ono što jesmo, imamo, i primamo, jesu slobodni darovi Boga i Gospodina.

Onaj koji zahvaljuje za primljeni dar, ali koji ne osjeća potrebu za ikojim daljnjim darovima koje bi eventualno mogao trebati, je i dalje jako budalast u svojoj sferi života sa mnoštvom grubih elemenata (u sebi). Jer i životinje, također, zahvaljuju Darovatelju svojim instinktivnim sretnim uživanjem onog što su primili, iako Ga nisu u stanju spoznati/prepoznati. Međutim, kako nije u mogućnosti spoznati svoje potrebe, životinja također ne može ništa ni tražiti. Kada je gladna, traži hranu. Kad ju je pronašla i kad je zadovoljila svoju glad, ona se odmara sve dok ponovno ne ogladni. Taj odmor je mutavo zahvaljivanje za hranu koju je pronašla, ali dok se tako zadovoljena odmara, ona ne zna da će ponovno biti gladna i da će joj trebati dodatna hrana.

Sa čovjekom stvari stoje sasvim drugačije, jer on zna što mu treba (= koje su njegove potrebe). Nakon što je zadovoljio svoju glad, on je

potpuno svjestan da će ponovno trebati hranu. Ali on također poznaje Darovatelja, i, prema tome, on Mu se ne bi trebao samo zahvaljivati nakon što je zadovoljio svoju glad, već bi sa zahvalom trebao kombinirati i zamolbu/peticiju. Na taj način on još jasnije spoznaje/priznaje da je sve primio od Stvoritelja te da i u budućnosti također očekuje kako će od Njega primati sve što je dobro i neophodno.

Istovremeno, kroz takvu zamolbu, čovjek stoji ispred svoga Gospodara baš na način kako On to od njega zahtjeva: kao potpuno slobodno biće koje nije jedino ovlašteno primati, već također slobodno i ponizno tražiti. Takvo pravo zasigurno pretpostavlja značajnu samo-spoznavu, bez koje čovjek ne može postići savršenstvo.

Ti razlozi bi trebali biti dovoljni za tvoju mudrost kako bi shvatio da je zamolba svakom slobodnom duhu od veće suštinske važnosti nego naj-ispravnija zahvala.

A ako te moji najuvjerljiviji razlozi i dalje neće zadovoljiti, prijatelju Urone, sama činjenica da nas je Gospodin Osobno neprestano hrabrio da tražimo stvari koje želimo primiti bi trebala biti dovoljna. Ali On je jako rijetko nekog podsjećao da iskaže zahvalu.

Na taj način nam je On dao sveti model kako moliti i tražiti stvari. Međutim, ja jedva da znam za neku pojedinačnu formu zahvale.

Istina, Gospodin Osobno je zahvalio Božanstvu, kao Ocu unutar Njega, u nekoliko prilika (**Ivan 11:41**), i samo jednom je ukorio devet očišćenih (**od gube**) koji se sa desetim nisu vratili da bi Ga hvalili/veličali (**Luka 17:11-19**). Ali, bez obzira na to, On nam nikad nije sugerirao kako bi se trebali zahvaljivati, dok je On to izričito učinio kada je riječ o (za)molbi za nešto.

Prema tome, ako je Gospodin od nas nesavršenijih zemljana izričito zatražio molitve, malo je vjerojatno da bi On te molitve smatrao suvišnima kad ste vi (= **savršeniji duhovi na Suncu**) u pitanju.

Stoga ti sada ja govorim umjesto Gospodina (ili 'u Gospodinovo ime') da ćete od sad pa ubuduće primati sve što do sada imate od Njega, ali jedino kroz molitvu. Oni od vas koji se neće moliti, će primiti jako malo ili ništa.

Jer, ako ste slobodni, onda također sami za sebe morate znati što vam treba. Kada to shvatite - što će za vas ovdje biti puno lakše nego što je to za nas bilo na našoj Zemlji - onda molite, i bit će vam dano ono što ste tražili.

Ako se slažeš sa ovime, odgovori potvrdno, i moj brat Ivan će preuzeti tvoje rukovođenje. Na tvojoj je slobodnoj volji odabrati i odlučiti!

Gospodin Isus Krist (**Koji je utjelovljeni**) Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac 'Biskup Martin – 178, 179' J.Lorber

2. Kako moliti Gospodinovu Molitvu, i što sve ona u sebi sadržava?!

Oče naš

Tisuće i tisuće blebeću ovu molitvu, često nekoliko puta na dan, a jedva jedan od njih razumije što on zapravo govori ili što sam Ja želio reći dok sam Moje učenike podučavao o njoj.

Čak i vi, koji ste zasigurno bolje informirani od mnogih i čak ste primali raznovrsna objašnjenja o ovoj molitvi od Mene Osobno, ne znate u najdubljem, najčišćem smislu značenje ove molitve, ili ju ne bi često molili samo podižući pogled ka Meni, **već bi ju smatrali za molitvu koja je daleko iznad bilo koje druge formulirane molitve.**

Kako bi poslao još jednu svjetlosnu zraku u vaša srca, osvjetljavajući za vas divote Mojeg duhovnog svijeta iz drugačijeg ugla, Ja ću vam razjasniti/protumačiti ovu molitvu i riječi koje sadržava. **Iz toga vi možete uvidjeti/raspoznati što ovo znači: Bog, voljeni/brižni/blagonakloni Stvoritelj i Otac, vas naučava ovu**

molitvu, tako da možete uvidjeti/spoznati koliko puno onog što je duhovno leži u tim riječima, koje sam Ja kao baštinu/u nasljedstvo ostavio Mojim učenicima i cijelom čovječanstvu, tako da mogu ući u duhovnu vezu (= duhovno općiti) sa Mnom. Pored toga, te riječi sadržavaju/uključuju sve svjetovne isto kao i duhovne interese/brige čovječanstva kako je jedino ova molitva, molba Meni, kao djetetova zamolba njegovom Ocu, u stanju izraziti.

Dakle, Ja ću vam sada objasniti ovu **jedinu molitvu iz Mojeg boravka na Zemlji**, riječ po riječ, rečenicu po rečenicu i otkriti njezino vrlo duboko značenje, obogaćujući vas tako sa velikim blagom.

Ako ćete pomno ispitati okolnosti pod kojima sam Ja (iz)rekao ovu molitvu Mojim učenicima, sa lakoćom ćete prepoznati silnu/značajnu razliku koja počiva u činjenici da sam Ja, protivno svim religijskim običajima, ukazao Mojim suvremenicima **sa prvim riječima Moje molitve** koliko malo su oni sami razumjeli njihove religijske knjige, pošto su ih bili nesposobni protumačiti duhovno. Jer, budući da je Židovima bilo striktno zabranjeno uzalud/isprazno koristiti ime Božje, budući da su oni svog Boga smatrali za Boga osvete i gnjeva i često Ga preklinjali jedino baš iz ovog istog razloga, više iz straha nego iz povjerenja prema Njemu, **Ja sam ih naučio u prve dvije riječi ‘Oče Naš’, kako premostiti ovaj jaz između njihovog Boga i Stvoritelja i čovječanstva, i od strogog suca učiniti Oca Koji voli.**

Samo kroz ovu riječ je naknadni sadržaj molitve bio opravdan; jer dijete je moglo preklinjati svoga oca na način kako sam Ja podučio Moje učenike. Međutim, nikome u to vrijeme nije bilo dozvoljeno preklinjati njegovog Boga za stvari koje bi, prema prevladavajućim konceptima, bile isuviše pre-trivijalne da bi Bog, Kojeg je čovjek zamišljao daleko iza zvijezda u nepristupačnom prostoru, Sebe zamarao sa njima (= da bi o njima brinuo brigu).

Tako je riječ ‘Oče’, a čak još značajnije, ‘Naš’, bila ta velika razlika koja je povukla (na)dolje udaljenog Boga u ljudski život, dozvoljavajući čovjeku kao ovisnom djetetu da privije k sebi svoga Stvoritelja sa ljubavlju, s obzirom da je u svim drugim shvaćanjima

Božanskih karakteristika, čak sa poganskim ljudima i njihovim bogovima, ova jedino zaista istinita nedostajala!

Time je otvaranje ove molitve osiguralo najveći i najsilniji impuls za uzdizanje duše/srca u pobožno oduševljenje. Jer nježni poziv 'Oče', 'moj Oče', ili, pošto je u ovoj molitvi temeljni koncept ljubav prema bližnjem, 'Oče naš', je najveće, najsilnije sredstvo za buđenje povjerenja prema Onome Kome se čovjek moli, kako bi molitva uopće bila uslišena, i kako bi čovjeku kao djetetu njegov Otac priuštio ono što je za njega svjetovno i duhovno najbolje!

Slijedeća rečenica je: 'na nebesima'. Ove riječi imaju dvostruko značenje. Prije svega, pošto imam Oca Koji je na nebu, koje je prebivalište čistih duhova i trajnog blaženstva, bez ikakve sumnje sam ja ili od tamo sišao ili ću, ako se pokažem vrijednim/dostojnim Oca, jednog dana biti u mogućnosti približiti se Onome Koji je dozvolio da Ga zovem 'Oče'.

Drugo značenje ove riječi je, da Otac na nebu mora biti Biće koje je, usprkos činjenice da sam Ga ja prenio na nebesa, ipak sveprisutno, svemoguće; inače je moja zamolba uzaludna. On ne čuje niti može ispuniti čovjekov zahtjev.

Nadalje, mora se također uzeti u obzir da naš Otac na nebu, Koji je Duh, baš iz tog razloga mora biti zazivan (ili 'preklinjan' ili pak 'usrdno moljen') duhovno i u najdubljoj predanosti, želim li u najmanjoj mjeri uzeti u obzir Njegovu veličinu i moju malenkost/ništavnost. To je također potkrijepljeno/potvrđeno sljedećom rečenicom gdje kaže: 'Neka bude sveto Tvoje ime!' Jer jedino onaj koji je razumio prve riječi u njihovom najdubljem smislu može shvatiti što znači: 'Neka bude sveto Tvoje ime!'

To znači da, za razliku od fizičkog oca, Otac na nebu, kao Duh, može biti dostojno slavljen jedino kada također u zazivanjima i preklinjanju ime Najuzvišenijeg Bića nije zloupotrebjeno i povučeno dolje u svjetovne poslove. Jer taj Stvoritelj, Koji vam je dozvolio da Ga zovete Ocem, je previše uzvišen, a ti kao dijete si previše visoko postavljen na duhovnoj skali svih misaonih bića da bi zazivao takvo Ime i sa samim

Imenom svog Boga i Oca da bude svjedok tvojim riječima. Jer jedino ako potpuno shvatiš i razumiješ poziciju ovog Oca, naime na nebu, kao vječnom prebivalištu radosti, i djeluješ sukladno, možeš istupiti sa molbom: 'Dođi kraljevstvo Tvoje!' Jedino onda si vrijedan/dostojan da se ovo nebesko kraljevstvo, ovaj duševni raj, spusti u tvoje vlastito srce i dozvoli/omogući ti da tamo na maloj skali osjetiš što će jednog dana biti rezervirano/pohranjeno za vas na velikoj skali.

Jedino nakon ispunjenja prvih rečenica je čovjek dostojan da bude doveden/prihvaćen u kraljevstvo onih duhova koji prepoznaju Stvoritelja svemira kao njihovog jedinog Boga i njihovog jedinog voljenog/brižnog Oca.

Da bi ovo kraljevstvo na Zemlji postalo trajno, nužno je da se volja ili Božanski zakoni najuzvišenijeg Bića, Kojeg vi možete nazivati Ocem, vrše na Zemlji; jer ovo je rečeno, kao dokaz prethodne rečenice, uz pomoć sljedeće rečenice, gdje kaže: 'Budi Tvoja volja na Zemlji, kako i na nebu.' Jedino kada ljudi, prepoznajući i vrednujući njihovo duhovno porijeklo, ispune zakone ljubavi prema Bogu i bližnjemu, je moguće kraljevstvu Božjem spustiti se i ponovno transformirati zemaljski život u Raj, odakle su prva ljudska bića bila otjerana. Jedino kada se ovi ljubavni zakoni uvijek ispunjavaju onako dobrovoljno na Zemlji kao na nebu, je moguć trajni mir, kao i trajni spokoj.

Ja sam Mojim učenicima, dok sam im pokušavao objasniti kako se zemaljski život može poboljšati, duhovno rekao da, iako rajski, blaženi život generalno ne može lako biti postignut, ova čista radost vedre/bezbrižne/mirne spoznaje (ipak) može biti dosegnuta od strane pojedinaca u njihovim srcima. Oni bi na taj način imali pred-okus onog što ih u budućnosti i u višim predjelima očekuje

Tako će sila molitve iako samo na trenutke potaknuti/uzrokovati stanje, koje, utješno i umirujuće u sebi, može pružiti snagu i izdržljivost duši na njezinoj budućoj životnoj stazi.

A tako da ovo duhovno uznošenje, gdje se duša uzdiže ka Njemu, Ocu svih živih bića, ne bi bilo uznemireno svjetovnim

napastima/pogrdama/zloupotrebama, tako da također vaše ponašanje na Zemlji može uroditi plodom za druge a vi ne morate podizati vaš pogled prema Njemu sred suza ojađenosti i boli, ova ranija duhovna zamolba je popraćena materijalnom, naime: 'Daj nam uvijek naš dnevni kruh!' Jedino onaj koji ima svoj dnevni kruh može ispuniti svoje svjetovne obaveze i također gdje god je nužno pomoći svojem bližnjemu.

Da sam Ja, kao Isus, podučavao Moje učenike ovu molitvu na ovakav način, leži u činjenici da su duhovno uznašanje i duhovno hranjenje mogući u najpotpunijem smislu jedino ako tijelo, kao nužno sredstvo za povezivanje između ovdje i tamo, ne pati pod pritiskom okolnosti.

Naravno, Moji učenici, u vremenu nakon Mojeg uzašća, su ponekad bili prisiljeni postiti i njima su nedostajale najnužnije stvari. Ali to je razlog zašto sam Ja formulirao ovu molitvu, tako da Me čovjek također treba zaklinjati u svezi njegovih svjetovnih briga/interesa i da ne bude obmanut idejom da mu je dozvoljeno moliti Me jedino za duhovne stvari.

Molitva kako sam vam je (pre)dao je obuhvatila cijeli ljudski život hodočašća, isto kao i svih Deset Zapovijedi, uključujući Moja dva velika zakona ljubavi.

Ona je morala biti praktična, prilagođena/usklađena sa svim životnim okolnostima, i dati čovjeku u svakoj mogućoj situaciji, pod uvjetom da on moli ispunjen gorljivošću i sa najdubljim duhovnim razumijevanjem, utjehu i mirnoću koju jedino Bog, nebeski, voljeni/brižni/blagonakloni Otac, može dati. Tako slijedi sljedeća rečenica: 'oprosti nam naše grijehе/prijestupe', koja je iskreno priznanje da su ljudi sposobni djelovati u suprotnosti sa Njegovim zakonima, ili pogriješiti ili, kako kaže u rečenici, sagriješiti, ali kao ljudska bića a ne kao duhovna bića ili djeca nebeskog Oca.

Molba za opraštanjem grijehа obuhvaća/sadržava priznavanje slabosti. Ukazuje da ljudsko biće koje se moli, ili dijete koje zaklinje, prepoznaje svoju slabost i svoju sposobnost da griješi, često protiv svoje volje. Jer iako je volja za suprotstavljanjem prisutna, ili su njegove vlastite strasti

ili svijet presilni, tako da usprkos najboljim namjerama dijete griješi, čineći pri tom sebe nedostojnim svoga nebeskog Oca.

Na taj način će dijete, mučeno grižnjom savjesti, sebe baciti pod noge svoga duhovnog Oca, priznati svoje grijehe pred Njim i zadržati baš ovo obećanje poboljšanja kao čvrstu namjeru na svom budućem zemaljskom putu, što je izraženo u sljedećoj rečenici gdje kaže: 'kao što mi opraštamo onima koji sagriješe protiv nas!' Na ovaj način, baš kao što je Otac na nebu jedini sposoban za oprost i ljubav, ali ne za mržnju i osvetu, predumišljaj treba biti da također vi, iako na manjoj skali, trebate djelovati u Božanskom smislu, ili dostojni vašeg nebeskog Oca, i oprostiti onima koji su sagriješili protiv vas. Riječ/primjedba od velikog značaja, posebice u to vrijeme kada se govorilo: 'oko za oko' (**Izlazak 21:24; Levitski Zakonik 24:20**), itd. kada je osveta bila dozvoljena i čak pripisana među Božanske attribute Jehove!

Vidite kako ova molitva obuhvaća sve ljudske strasti, stavlja na razmatranje sve uzvišeno, ali i sve nisko/prizemno, i tako sa par riječi u obliku molitve, ovosvjetskog putnika, stvorenog kao čovjeka, čini duhovnim građaninom ovog svijeta, obrati li on pažnju na tih par riječi koje su jednom/nekada istekle iz Mojih usta!

Međutim, kako ova čvrsta namjera ne bi bila osuđena na propast, ova ista molitva sadrži u naknadnoj rečenici zbiljski uzrok koji često zavodi i prisiljava čovjeka djelovati suprotno njegovoj namjeri. Njegovo okruženje i splet okolnosti za njega stvaraju kušnje, iz kojih on ne izlazi uvijek kao pobjednik.

Iako su ove kušnje na svijetu nužne, jer bez sukoba nikakvo snaženje u vjeri, u povjerenju u Mene, nije moguće, čovjek prepoznaje slabost/nemoć nerazdvojivu od njegovog dvojnog organizma koji obuhvaća dušu i duh, naime, da on nije uvijek gospodar nad sobom. I zato on zamoljeva u ovoj molitvi: 'ne uvedi nas u kušnju', što, u duhovnom smislu, znači: 'o Oče! Smiluj se svojem slabašnom djetetu i pomoz mu, da ne bi podlegao često protiv svoje volje kušnjama koje mu drugi pripremaju.'

Jedino u iskrenom prepoznavanju vlastitih slabosti počiva cijela gorljivost molitve usmjerena Svemogućem, Koji dozvoljava da Ga nazivaju Ocem, i Koji pokušava obrazovati i oblikovati ova ista ljudska bića da postanu Njegova djeca.

Sve dok ponos ili precjenjivanje vlastitih snaga vladaju u srcu, ni jedna iskrena molitva ili zamolba Me ne mogu doseći. Jer kao što sam jednom rekao, tako i danas i dalje važi: 'I kada ste učinili sve što je čovjeku moguće, vi ste i dalje lijene sluge (Luka 17:10).'

Čovjek, bez obzira na to u kakvim se okolnostima nalazio ili protiv kakve se nevolje bude morao boriti, uvijek treba biti svjestan činjenice da je on učinio najmanje, ali da sam Ja učinio najveći dio.

Tako njegovo povjerenje u Mene raste, tako boreći se on stiče svoje spokojstvo, svoj mir. I jedino kada se skrušeno baci pred Mene i prisiljen je zazivati: 'Gospodine! Što sam ja za Tebe da me se sječaš', kada prizna i shvati nedovoljnost svoje vlastite snage da dosegne svoj vječni duhovni cilj, jedino onda će on razumjeti vrijednost pomoći svoga duhovnog Oca i uolikoj ogromnoj mjeri je ona različita od pomoći koju mu mogu pružiti njegovi bližnji!

Ovo priznavanje da bez Njega, jedinog istinitog i uvijek nepromjenjivog Oca, ništa nije moguće; jedino ovo onda može potaknuti čovjeka, koji je prepoznao svoju slabost, da zaključujući ovu molitvu usklikne, govoreći:

'Shvativši da sam bez mog Oca na nebu ništavilo, ja Ga zamoljevam da me drži na udaljenosti od svega zla', ili, kako kaže u molitvi: 'izbavi me od sveg zla!' Iskupljenje, ili oslobođenje od grijeha/prijestupa počinjenog sa ili protiv čovjekove volje, se mora naravno dogoditi, ili je napredak nemoguć, a postati sin Oca na nebu neizvodivo.

Baš iz ovog razloga molitva završava sa zamolbom: 'Otkloni od mene svu opasnost,' koja bi me na mom putu mogla unazaditi umjesto unaprijediti. Oprosti učinjeno i spriječi nadolazeće zlo.

Jedino na ovaj način čovjek može pronaći spokoj, utjehu u molitvi, koja mu sa nekoliko riječi demonstrira njegovu cijelu poziciju kao

čovjeka i kao djeteta Božjeg i da on, kao biće između dva svijeta, između materije i duha, mora slijediti potonje ako želi biti dostojan ovog imena sa kojim on naziva adresira Stvoritelja svega što postoji.

Zbog toga ova molitva počinje pozivom Ocu, a i završava molbom baš tom istom Bogu, koji, ako/kad ne bi bio Otac, čovjeka ne bi mogao osloboditi njegovih zala, ne bi mu mogao oprostiti, niti bi mu mogao uliti povjerenje!

Stoga, djeco Moja, molite Mi ovu molitvu, ne mislite sa prvim prizivanjem samo na sebe, već sa pozivom: 'Oče naš!' obuhvatite cijelo čovječanstvo, koje je sada više nego ikada gomila izgubljene djece. Svi oni, u malodušnosti i bez svrhe i cilja, hitaju prema svojoj propasti. Jer većina od njih zaboravlja ovog istog Oca ili su Ga čak porekli, ne znajući i ne htijući znati da je On na nebu, i da čeka na njih, tako da ih svih jednog dana prigrli Svojim rukama koje vole.

Molite se Njemu, Ocu svih stvorenih bića, da oprost i kada je Njegovo Ime zloupotrebjeno i povučeno dolje u prašinu, umjesto da se posvećuje. Molite se da Kraljevstvo Mira, trajnog blaženstva, koje vlada u tom istom nebu koje je Njegovo prebivalište, može sići takođe k vama i da čovjek neće stajati protiv čovjeka u vječnoj mržnji i neskladu, već da brat prema bratu u riječi i djelu može prakticirati ljubav prema bližnjem u njezinom najvišem smislu, jer jedino onda svijet može postati raj ako se volja Oca na nebu vrši također i na Zemlji.

Molite se da svi ljudi na Zemlji mogu imati svoje dnevno uzdržavanje/prehranjivanje tako da se svi mogu radovati izlazećem suncu a ne proklinjati dan koji u najboljem slučaju mora osvjetljavati bijedu.

Ovako u Mojoj molitvi molite 'Oče naš', tada će vam grijesi biti oprosteni u istoj mjeri kako vi oprostite drugima. Onda će biti manje kušnji pošto ćete se vi, osnaženi vjerom, biti u stanju lakše boriti protiv njih, i time ćete biti oslobođeni od sveg zla pošto ste postali čisti. Jer 'čistome sve je čisto' (Titu 1:15) i kad -iako na početku možda posrćući ili promašujući- sada osnaženi povjerenjem u Mene prolazite pored opasnosti, koje su za vas odavno izgubile žaoku iskušenja!

Ovako molite Moju molitvu, koju sam, prije više od tisuću godina, Ja dao Svojoj ondašnjoj djeci i učenicima i koju Ja sada ponovno dajem vama, Mojim sadašnjim odabranicima!

Spoznajte iz ovoga koliko se uzvišenosti i ljepote nalazi u Mojim riječima, **i shvatite time i to da, kad vas Bog uči da se molite, On vam je u usta stavio riječi u kojima je sadržana neograničena dubina istine, i iz čega se za onoga koji Me moli u duhu i istini rađa beskrajna blaženost/sreća;** jer u ovoj molitvi je na početku najviše duhovno, koje je onda spojeno sa svjetovnom istinom, gdje vi dakle u početku, dakako svjesni vašeg Božanskog porijekla, preklinjete Oca na nebesima; ali u daljem toku ne zaboravljate slabosti i mane ljudske prirode, i dok u prvim riječima, puni pobožnosti padate pred vašeg Oca, kasnije Ga priznajući svoje slabosti molite za pomoć, kako ne bi dopustio da u mulju čulnih strasti zaboravite svoje duhovno porijeklo!

Ovako morate moliti 'Oče naš', i vaš Otac će vam dati da kao djeca u najvećoj mjeri osjetite Njegovu Očevu ljubav, ako vi kao i On, umjesto kazne, osvete i bijesa, u vašem životu želite prakticirati jedino ljubav i praštanje; onda je vaš taj Otac, Kojeg ste, u toj molitvi, ganutljivim srcem - time što ste pored Njegove velike svemoći (bili) spremni pokajnički priznati svoju nemoć -, podsjetili na Njegovu milost, na Njegovu vlast/silu i na Njegovu ljubav koja nikada ne vene. Amen.

Gospodin Isus Krist (**Koji je utjelovljeni**) Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac 'Tajne Života - 21 (11 Studeni 1872)' G.Mayerhofer

Gospodinova Molitva

(Isus Krist:) A što se tiče Gospodinove Molitve, sa ovom molitvom je potpuno ista stvar kao i sa pitanjem o tome kako bi se čovjek (ili 'kako bi čovjek istu') trebao moliti a da njegova molitva urodi plodom (ili 'bude uslišena'). **Jer koji god tu molitvu ne moli u duhu i istini, njemu to (takva 'kriva' vrsta moljenja) koristi isto koliko i slijepom čovjeku objašnjavanje boja.**

Kako duhovni slijepac može reći: „Oče naš“, kada se nikad nije potrudio prepoznati/spoznati, kroz ljubav i živu vjeru (tj. istinu sprovedenu u djelo), Oca u svome srcu, te Mu se približiti/pristupiti u duhu i istini?

Kako on koji ne poznaje ni Oca a još manje (Njegova) nebesa može reći: „Koji jesi na nebesima“,?! Kako on koji ne poznaje Moju ljubav, a još manje Moju živu Riječ, pa mu je kao takvome nemoguće poznavati Život sveg života (Life of life) i Svetost svega što je sveto (Holiness of all that is holy), kao i svo novo postajanje/stvaranje koje proizlazi iz Mene, što je jedino Moje neizrecivo Ime, (kako on) može reći: „Neka bude sveto Tvoje ime!“,!?

Kako on koji se sa svim svojim osjetilima, poput parazitske biljke, objesio na stablo koje bi trebalo roditi plodovima, što će reći, „objesio se o ovaj svijet“, (kako on) može reći: „Dođi kraljevstvo Tvoje!“,!?

Kako on koji se nije nikad ni potrudio upoznati/prepoznati Moju volju već u svom srcu ima ili veliku nezainteresiranost ili često još/već u mladosti potpuno nepoštivanje prema svakoj ma koliko lakoj zapovijedi (ili „zapovijedi koju nije teško izvršiti“), te u sebi nosi najveću moguću nebrigu za sve stvari koje se tiču vječnog života, (kako on) može reći: „Budi Tvoja volja“,?

Kako on koji u svom srcu nema ideju o kruhu kojeg potražuje, već jedino veliku želju da napuni svoj stomak, što je uistinu stvarna briga takvih neuspješnih molitelja, (kako on) može reći: „Daj nam naš kruh svagdašnji (ili „kruh života“)“,!?

Kako on čije je srce i dalje puno nečistoće, ispunjeno ničim do bijesom, ljubomorom, ponosom, iskvarenom voljom, grubošću, i drugim raznoraznim porocima te vrste, (kako on) može moliti za „Opraštanje od grijeha“,? – Slušaj, da bi se uspješno zaslužilo opraštanje grijeha, više se potražuje od čovjeka nego li da on, kroz sretne okolnosti, ostane bez neprijatelja. Jer, kako će osoba koja nema neprijatelja tražiti/zamoljevati: „Oprosti mi grijeh, kao što i ja opraštam svojim neprijateljima?“ – Sa ovime ne želim reći da morate stvarati sebi neprijatelje tako da bi imali kome oprostiti grijeh, već sa ovime želim reći da vaše srce mora biti uzvišeno pri svakoj uvredi, bez obzira u

kojoj formi se ona pojavila. U protivnom se molite za sud i prokletstvo koje će pasti na vas, a ne za opraštanje grijeha.

Dalje, kako on koji Me na prvom mjestu uopće ne poznaje te na taj način moli bez ikakve svrhe, (kako on) može reći: „Ne uvedi nas u kušnje“, i zar bi ga Ja, na njemu nepoznat način, trebao poštediti od svih kušnji, kada on sam, kao opsjednuti (ili „kao onaj koji je opsjednut“), naglavačke juri iz jedne opasnosti u drugu, iz ponora u ponor, iz smrti u smrt?!

Vidite, kakva je stoga to molitva (zahtjev/zamolba)!? Zar vas ona ne podsjeća na glupaka koji moli svog dobročinitelja za podršku/pomoć, ali čim ju/je primi, baci dio u vatru, dio u prljavu vodu, dio u smrdljivu rupu, a dio u smeće i grob prepun gnjilosti? Razmislite od kakve je koristi ovaj dar takvom glupaku!

Kako on koji se sa velikom brižnošću baca u svakojako zlo naposljetku može reći: „Izbavi nas od zla“?!

Ako želite moliti ovu molitvu sa uspjehom, onda se morate moliti u duhu i u istini i (morate) dobro razumjeti (ili ‘uzeti u obzir’) što se (od vas) potražuje da bi se ubrali istinski plodovi ove molitve. U suprotnom će kao rezultat ove molitve biti sve samo ne veliki blagoslovi (ili ‘rezultat će biti suprotan od velikih blagoslova’), za vas kao i za sve druge ...’

Gospodin Isus Krist (Koji je utjelovljeni) Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac ‘Nebeski Darovi, 13 Ožujak 1841’ Jakob Lorber

Kako se moliti a da se naša molitva sviđi Gospodinu?

(Isus Krist:) Kada sam, zajedno sa svima koji su bili sa Mnom, došao nadomak prvog, poprilično visokog i odvojenog brežuljka izvan Genezareta, okrenuh se prema onima koji su Me slijedili (ili ‘koji su bili u Mome društvu’) i rekoh: ‘Slijedili ste Me sve do sada zbog/iz vaše velike ljubavi (prema Meni), pošto jako dobro znate i vjerujete Tko je sa

vama bio u Meni i Koga ste (u stvari) slijedili. Ostanite od sada (pa ubuduće) u Mojoj ljubavi na taj način, pa/onda ću od sada i ubuduće Ja također ostati u toj ljubavi u vama, sa vama i među vama. I bilo što, na ovom svijetu, budete tražili od Oca u Meni, to će vam biti dano. Ali ne molite za idole ovoga svijeta već za vječna blaga Kraljevstva Božjega, pošto će vam sve drugo što trebate za život na ovom svijetu ionako biti dano.'

Na ovo, kapetan reče: 'Gospodine i Učitelju, kako bi se na Tebi prihvatljiv način (ili 'tako da se Tebi ta molitva sviđi') trebali moliti bez da se time uzaludno molimo za nešto što je opravdano/ispravno? Jer čovjek može upasti u raznorazne nevolje na ovom svijetu (ili 'situacije sa raznoraznim potrebama') i tada se jedino Tebi može okrenuti sa stvarnim vapajem za pomoć. Ali kako bi tada on trebao pitati i moliti?'

Rekoh Ja: 'Zazivaj Me (ili 'moli Mi se') u svakoj potrebi i nevolji prirodnim riječima u svome srcu, i ti Me nećeš zazivati uzalud (ili 'onda tvoja molitva neće biti uzaludna').'

Ali kada Me (ili 'kada od Mene') tražiš nešto, onda nemoj koristiti mnogo riječi, i apsolutno ne neke ceremonije/rituale, već se moli jako tiho u tajnoj odaji svoga srca (ovim riječima):

'Oče naš voljeni Koji živiš na Nebu, neka Tvoje ime bude posvećeno/blagoslovljeno uvijek i zauvijek. Neka Tvoje Kraljevstvo Života, Svjetla i Istine dođe/siđe do nas i ostane sa nama. Neka Tvoja jedino sveta i pravedna/ispravna/poštena volja bude (ili 'neka se vrši') na ovoj Zemlji, među nama ljudima, na isti način kao i na Tvojim nebesima među Tvojim usavršenim anđelima. Ali na ovoj Zemlji, daj nam naš kruh svagdašnji. Oprosti nam grijehе naše i slabosti, kao što ćemo i sami uvijek oprostiti onima koji su sagriješili protiv nas. Neka nas ne spopadne ni jedna kušnja kojoj se ne možemo oduprijeti, i oslobodi nas na ovaj način od sveg zla u kojeg čovjek može upasti zbog izuzetno snažnih sablazni ovoga svijeta i njegova zlog duha. Jer Tebi, o Oče Nebeski, pripada sva moć, sva snaga i sva slava koja ispunjava sva Nebesa iz vječnosti u vječnost.'

Gledaj prijatelju Moj, na ovaj način bi se svatko trebao moliti u svome srcu, onda bi njegova molitva, ako je bila potpuno ozbiljna, bila uslišena (ili 'onda bi se njegova molitva čula na nebesima' ili pak 'onda bi Bog čuo njegovu molitvu'). Ali ne samo sa ustima (ili 'riječima'), već uistinu i živahno (ili 'životom ispunjeno') u njegovom srcu, jer Bog je u Sebi najčišći Duh, stoga Mu se treba klanjati u duhu i u potpunoj najozbiljnijoj istini.

Ako ovo uistinu vidiš i razumiješ, onda djeluj sa time u skladu. Onda ćeš živjeti, baš kao i svi ostali koji budu isto tako činili.

Gospodin Isus Krist (**Koji je utjelovljeni**) Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac 'Veliko Ivanovo Evanđelje - 10/32:2-8' J.Lorber

3. Koliko je važna ispravna priprema za Molitvu?!

Tebi jedino(me) sva moja ljubav, sva čast i sva slava u vijeke vjekova !

Kaže Jarah: **Postavim se sa svim mojim mislima i osjećajima u najdublje dubine moga srca gdje obitava Božja Ljubav. Pri tom je ova Sveta Ljubav hranjena na isti način kao kada postavite suho i lako zapaljivo drvo na više negoruće žerave.**

Drvo će probuditi mrtve žerave tako da će se rasplamsati, i uskoro će cijela stvar biti u plamenu. Na ovaj način će postati izvanredno svijetlo, živo i toplo unutar srca. I tek tad (!!!), na taj način probuđen bogolik duh (!!!) govori srcu:

'O Ti moj sveti Oče na Nebesima! Neka bude sveto Tvoje ime! Neka Tvoja Očeva ljubav dođe k nama (ili 'do nas') nesretnih/siromašnih/bijednih grešnika koji su puni mraka! Neka bude Tvoja jedino sveta volja na ovoj Tvojim Zemlji kao i u svim Tvojim nebesima! Ako smo ogriješili protiv Tvog vječnog, svetog reda, oprosti nam takvu glupavost i imaj strpljenja i budi popustljiv sa nama, kao što

mi imamo strpljenja i popustljivi smo sa onima koji su se na bilo koji način ogriješili protiv nas. Ne dozvoli da mi u slabosti našeg tijela budemo kušani preko naše snage od strane svijeta i vraga, već nas izbavi kroz Svoju veliku milost, ljubav i milosrđe od tisuće zala kroz koje bi naša ljubav za Tebe, O sveti, veliki, dragi Oče, mogla biti zamračena i oslabljena. Ali kada smo gladni ili žedni, duhovno i tjelesno, daj nam onda, Ti dobri, dragi Oče, što nam treba dnevno, u skladu sa Tvojom voljom. – Tebi jedino(me) sva moja ljubav, sva čast i sva slava u vijeke vjekova! Amen’

Vidi, to ja zovem moljenjem, moljenjem koje pred Bogom tek onda nešto znači kad se je prije toga u svoj dubini srca na već opisani način, ljubav prema Bogu pretvorila u svijetli i vrela plamen ujedinjenjem svih misli i osjećaja u Božanskom središtu srca; nedostaje li taj pred-akt, svaka molitva samo riječima, ma koliko one lijepe bile, je Bogu mrska i On je neće niti vidjeti niti čuti.

Gospodin Isus Krist ([Koji je utjelovljeni](#)) Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac 'Veliko Ivanovo Evanđelje – 3/123:2-5' J.Lorber

Isusa Krista mogu duboko doživjeti čak i neuki

Ja bi ovo poglavlje htjela adresirati onima među vama koji možda nisu u stanju čitati [*I oni koji znaju čitati, ne bi trebali zaobići ovo učenje pošto će vam biti od velike pomoći jer sadrži određene izvanredne pouke. Isto tako treba imati na umu da je sve do dvadesetog stoljeća velika većina čovječanstva bila nepismena (= samo su plemići bili obrazovani, velika većina srednje klase, svi siromašni a posebice žene, nisu bili obrazovani/pismeni)*]. Jeanne Guyon je sebe adresirala njima. Ako se ovo učenje čita nekome tko ne zna čitati pokazat će se jako korisnim]. Pošto ne možete čitati, vi možda imate osjećaj kako ste u slabijem položaju od većine Kršćana. Vi možda imate osjećaj kako niste kvalificirani (upo)znati dubine vašeg Gospodina. Ali u stvari, vi ste zaista blagoslovljeni. **Blagoslov nepismenosti je (u tome) da molitva može postati vaše čitanje! Zar ne znate da je najveća/najbolja knjiga Isus Krist Osobno? On je Knjiga koja je skroz ispisana, iznutra i izvani. On će vas poučiti svim stvarima. Čitajte Njega!**

Prva stvar koju morate naučiti, dragi prijatelju je, da je 'kraljevstvo Božje u vama' (Luka 17:21)

Nikad ne tražite kraljevstvo nigdje osim tamo, unutra. Jednom kada ste shvatili/dokučili da je kraljevstvo Božje unutar vas i da se tamo može pronaći, samo priđite/dođite k Gospodinu (just came to the Lord).

Kako prilazite/dolazite, priđite/dođite sa dubokim osjećajem *ljubavi*; priđite/dođite k Njemu jako *nježno*; dođite k Njemu sa dubokim osjećajem *obožavanja*. Kako Mu prilazite/dolazite, ponizno priznajte da je On sve. Priznajte Mu da ste vi ništa.

Zatvorite svoje oči za sve oko vas; počnite otvarati unutarnje oči vaše duše, okrećući te oči prema svome duhu. Riječima, svu svoju pažnju usmjerite na duboke unutarnje dijelove svoga bića.

Vi jedino trebate vjerovati da Bog boravi u vama. Ova vjera, i ova vjera jedino, će vas dovesti u Njegovo sveto prisustvo (ili 'putem žive vjere u Njegovo prisustvo u vama, učite nježno u Njegovo prisustvo'). Ne dozvolite svome umu da luta oko već ga što je moguće više držite podređenog (= ne dozvolite svojim mislima da lutaju već ih što je moguće više držite pod kontrolom).

Jednom kada ste u Gospodinovom prisustvu, budite mirni i tihi ispred Njega.

A sada, tamo u Njegovom prisustvu, jednostavno započnite ponavljati Gospodinovu Molitvu (na svom materinjem jeziku). Započnite sa riječima, 'Oče'. Kako to učinite, pustite da puno značenje te riječi duboko dodirne vaše srce. Vjerujte da je Bog Koji živi u vama zaista voljan biti vaš Otac (ili 'razmišljajte o beskonačnoj voljnosti Boga, Koji živi u vama, da postane vaš Otac'). Kada ste u ovom stanju, otvorite (pour out) Mu svoje srce, kao što malo dijete otvara svoje srce svome ocu. *Nikad* ne sumnjajte u duboku ljubav koju vaš Gospodin osjeća za vas. *Nikad* ne sumnjajte u Njegovu želju da vas čuje. **Zazivajte Njegovo ime i ostanite ispred Njega u tišini još malo. Ostanite tamo, čekajući**

da vam se Njegovo srce otkrije/obznani (= i čekajte da vam On otkrije Svoju volju).

Kako Mu prilazite/dolazite, priđite/dođite (ili 'Kršćani koji se mole na ovaj način moraju sebe vidjeti') kao slabo dijete, koje je svo uprljano i teško izudarano – dijete koje je bilo ozlijeđeno neprestanim padovima. Priđite/dođite k Gospodinu kao onaj koji nema svoje vlastite snage; dođite k Njemu kao onaj koji nema snage očistiti se sam. Ponizno položite svoje bijedno/nesretno stanje pred pogledom svoga Oca.

Dok tamo čekate ispred Njega, povremeno izgovorite riječ ili dvije ljubavi prema Njemu i riječ žalosti nad svojim grijehom. Onda jednostavno čekajte jedno vrijeme (ili 'potonite u tišinu pred Njime'). Nakon čekanja, osjetit ćete kada je vrijeme za nastaviti dalje; kada taj moment dođe, jednostavno nastavite sa Gospodinovom Molitvom.

Kako izgovarate riječi, 'dođi Kraljevstvo Tvoje', zazivajte vašeg Gospodina, Kralja Slave, da (za)vlada u vama.

Predajte/preпустite se Bogu. Predajte/preпустite se Bogu tako da *On* može učiniti u vašem srcu ono što vi toliko dugo vremena niste uspijevali učiniti.

Priznajte pred Njime Njegovo pravo da vlada nad vama.

U određenom trenutku ovog susreta sa vašim Gospodinom, osjetit ćete duboko unutar svog duha kako je vrijeme da jednostavno ostanete tihi/bez riječi ispred Njega. Kada imate takav osjećaj (*mira i tišine*), ne prelazite na sljedeću riječ – ne sve dok je ovaj osjećaj i dalje prisutan kod vas. Gledajte, Gospodin Osobno je Onaj Koji vas zadržava u tišini. Kada je taj osjećaj čekanja ispred Gospodina prošao (= *kada se slegnuo*), onda ponovno krenite na sljedeće riječi Gospodinove Molitve.

'Budi volja Tvoja, kako na nebu tako i na Zemlji.'

Dok molite ove riječi, ponizite sebe ispred Gospodina, iskreno tražeći od Njega da ostvari Svoju cijelu volju u vama i kroz vas (ili 'po vama'). Prepustite/predajte vaše srce u Njegove ruke. Prepustite/predajte

svoju slobodu u Njegove ruke. Prepustite vašem Gospodinu Njegovo pravo da čini sa vama kako Mu je volja.

Da li znate koja je Gospodinova volja?

Njegova volja je da Ga Njegova djeca vole. Prema tome, kada molite, 'Gospodine, budi volja Tvoja', vi u stvari tražite Gospodina da vam dozvoli da Ga volite. Zato Ga počnite voljeti! I kako to budete činili, pokorno Ga molite da vam da Svoju ljubav.

Sve ovo do sada opisano će (se z)biti jako ugodno i jako mirno, baš kao i ostatak molitve, o kojoj bi svećenstvo trebalo pružiti upute.

Ja razumijem da ćete vi možda biti onaj koji ima postavljenu šablonu, ili ritual, za svoje molitve. Ali vi sebe ne bi trebali opterećavati sa ritualima koje ste naučili. Nema potrebe koristiti ponavljanja i zapamćene molitve. Umjesto toga, jednostavno ponavljajte Gospodinovu Molitvu kako sam Ja ovdje opisala. To će proizvesti izdašan plod u vašem životu.

*

Pogledajmo sada na drugu mogućnost.

Može se pojaviti prilika dok ste sa Gospodinom da ćete htjeti odložiti po strani Gospodinovu Molitvu. Možda ćete željeti doći k Njemu (ili 'Mu prići') kao vašem *pastiru*.

Priđite/dodite Mu, onda, kao ovca koja traži svog pastira za svoju *stvarnu* hranu. Kako priđete/dodete k Njemu, izgovorite nešto poput ovog: 'O, dragi Pastiru. Ti hraniš Svoje stado sa Sobom, i Ti si zaista moj dnevni kruh.'

Priliči vam da sve svoje potrebe iznesete ispred vašeg Gospodina. Ali štogod činite, činite vjerujući jednu stvar; tj., da se Boga pronalazi unutar sebe.

Drago dijete Božje, svi vaši koncepti o tome kakav je zaista Bog ne vrijede ništa. Ne pokušavajte zamisliti kakav je Bog. Umjesto toga,

jednostavno vjerujte u Njegovo prisustvo. Nikad ne pokušavajte zamisliti što će Bog učiniti. Nema načina da Bog stane u vaše koncepte. Što ćete onda učiniti? Težite gledati Isusa Krista gledajući Ga u vašem najunutarnijem biću, u vašem duhu.

Zaključimo ovo poglavlje tako što ćemo pogledati na treći način na koji možete započeti duboki susret sa vašim Gospodinom.

Možete doći k Gospodinu tako što ćete Ga gledati kao svoga Doktora. Predstavite Mu sve svoje bolesti tako da ih On može izliječiti. Ali kako dođete k Njemu, nemojte doći sa tjeskobom/zabrinutošću ili nervozom. I kako dođete, zastanite s vremena na vrijeme. Ovaj period tihog čekanja ispred Gospodina će se postepeno *povećati*. Nadalje, vaši osobni naponi prilikom molitve (ili 'u molitvi') će biti sve manji i manji. Konačno će za vas doći taj trenutak kada će On ostvariti potpunu kontrolu, kada ćete se neprestano prepuštati Božjem djelovanju u vama.

Kao što možete vidjeti, što je započelo kao nešto jako jednostavno će rasti! Rasti će da bi postalo jako stvarna i vitalna veza između vas i živog Boga.

Kada Gospodinovo prisustvo zaista postane vaše iskustvo, vi ćete u stvari otkriti da ste postepeno počeli voljeti ovu tišinu i miran počinak koji dolazi (ili 'uživati u ovoj tišini i mirnoći koji dolaze') sa Njegovim prisustvom.

Postoji prekrasno uživanje Njegovog prisustva.

To prekrasno uživanje Njegovog prisustva će nam sada pomoći da vas uvedemo u još jedan stupanj molitve!

Mi ćemo ići na ovaj drugi stupanj molitve u sljedećem poglavlju. To je dubina molitve koju mogu doživjeti svi vjernici, priprosti/neuki baš kao i učeni.

Madame Jeanne de la Mothe Guyon 'Iskustvo sjedinjenja sa Isusom
Kristom putem unutarnje molitve - 3'

Gospodar Žetve... Molitva Gospodinu

'Tako je Isus obilazio/prolazio kroz sve gradove i sela naučavajući u njihovim sinagogama i propovijedajući Evanđelje o Kraljevstvu Božjem, liječeći svaku bolest i svaku zarazu među ljudima. Ali kada je vidio toliko mnoštvo (bolesnih/duhovno mrtvih/prokletih) sažali/smiluje se nad njima, jer bili su kao ovce bez pastira. Tada reče On Svojim učenicima: Žetva je velika, a zaposlenika/radnika malo, molite se stoga Gospodaru Žetve da pošalje što više radnika u Svoju žetvu.' Matej 9:35-38

Pitali su me, 'Da li se moliš?', a ja im rekoh, 'Svako moje učenje, baš kao i svako dobročinstvo, u sebi nisu ništa drugo nego molitva upućena 'Gospodaru nad žetvom', molitva proizašla iz samilosti nad ljudima današnjeg vremena, ljudima porobljenim od strane svakojakog zla. U toj molitvi je spoznaja o našem porijeklu i našem odredištu, spoznaja o tome Tko nam je Otac i gdje je Kraljevstvo naše (Oče naš Koji jesi na nebesima). To je molitva koja otkriva kako je sve što je iz Boga proizašlo živo i sveto, kako sve izvire iz istog Izvora i kako se sve, ovim ili onim putem kreće/vraća prema Njemu. Da, to je molitva koja ukazuje kako su svaka životinja, ptica ili drvo naša braća, a posebice čovjek u kojem je iskra Boga živoga (Neka Tvoje ime bude sveto).

Molitva je to koja ukazuje kako jedino ako volimo uzvišenom ljubavlju, ako postanemo djeca dostojna našeg Nebeskog Oca ('Sinovi Njegovi' ili 'oni čija je volja u skladu sa Njegovom voljom'), jedino tako možemo pridonijeti 'spasenju' svijeta/poboljšanju uvjeta u svijetu u kojem živimo, samo tako možemo 'zasjati' na brdu (Matej 5:14-16) svojim nesebičnim i svijetlim primjerom, samo na taj način možemo izvesti ljude propale u tamu na put svjetla i spoznaje (Dođi Kraljevstvo Tvoje, budi volja Tvoja, kako na nebu tako i na Zemlji). Da, jer to je volja našeg Nebeskog Oca, da 'pomognemo bolesnima i da pružimo utjehu onima koji u svojoj duši ne mogu naći spokoja' (Matej 9:12,13).

Samo u ljubavi, opraštanju (prema onima koji su zgriješili protiv nas) i suosjećanju/samilosti prema bližnjem (koji je u nevolji) naša duša može pronaći mira, može se 'nasititi' i uspokojiti, da, jedino ako naučimo da je iskreno voljeti ništa drugo nego voljeti bližnjeg kao samog sebe, stoviše, i iznad samog sebe, kada naučimo činiti stvari iz nesebičnih razloga, samo tada će naša duša počinuti (Daj nam kruh naš svagdašnji, i oprosti nam grijehе naše kao što mi opraštamo dužnicima svojim), samo tada ćemo naučiti da su sve teškoće, sve strahote ovoga svijeta samo za naše dobro, da su nam dane ne bi li se naučili u Bogu voljeti, ne bi li u njima prepoznali ljubav i mudrost našeg Gospodina i Vječnog Oca, Isusa Krista Jehove, tek tada ćemo postati jedno sa svime, tek tada ćemo ostati 'nedodirnuti' zbivanjima i previranjima u ovom od Boga odvojenom svijetu (Ne uvedi nas u kušnje i izbavi nas od zla). Samo sa svojim djelima ljubavi, samo sa svojim primjerom, samo onda kada u svoj poniznosti uzmemo križ na svoja leđa i Njemu u slavu izdržimo sve muke, samo onda ćemo baštiniti Kraljevstvo, prije ne, uistinu, prije nikako ne (Tebi pripada Kraljevstvo, sva snaga i slava u vijeke vjekova. Amen).

Zaista, velika je duhovna bijeda i duhovno siromaštvo svuda oko nas, jecaji i nepodnošljiva bol, a utješitelja je malo, da, malo je onih koji u sebi nose 'mir'.

Lorens N.

5. E.Swedenborg otkriva svoja iskustva i percepcije u svezi Gospodinove Molitve

O Gospodinovoj Molitvi

Kada se čita/izgovara Gospodinova molitva, koja u sebi obuhvaća sve nebeske i duhovne stvari, toliko puno se može usuti u svaki i najmanji detalj da samo nebo nije dovoljno veliko da sve to sadrži, i ovo naravno u ovisnosti o kapacitetu i svrsi/korisnosti svakog pojedinca.

Što čovjek više i više prodire/ulazi prema unutra (ili 'što više prema unutra i što intimnije čovjek prodire'), to su nebeske stvari punije ili obilnije shvaćene; od strane onih koji su u nižim stanjima one nisu

shvaćene, već su za njih određena tajna, neke pak razumljive jedino pomoću intelektualne vjere, a neke su pak neizrecive.

Što se Božanske/nebeske ideje, koje sve dolaze od (ili 'zrače iz') Gospodina, niže spuštaju, ili što je niži karakter ljudi (kojima dolaze), to one sve zatvorenije izgledaju (ili 'to potpunije izgleda zatvaranje uma'), tako da je naposljetku tamo kao nešto tvrdo, u čemu (ili 'sve dok na kraju ne proizađe određena tvrdoća u kojoj') ima malo ili ništa drugo osim literalnog smisla ili mentalnih slika riječi;

Kao rezultat mi je bilo dozvoljeno otkriti kroz Gospodinovu molitvu kakve su oni (= određeni duhovi sa kojima je Swedenborg komunicirao u duhovnom svijetu) bili duše u njihovom tjelesnom životu, što se tiče doktrine njihove vjere, pošto im je, kada su se molili, bilo dozvoljeno/omogućeno povratiti njihov prijašnji smisao (ovih stvari; ili 'mišljenje o ovim stvarima'). [1 Travanj 1748]

Mentalna slika/ideja prema tome raste (ili 'se širi') prema gore i(li) prema unutra od tjelesnih stvari, i u stvari do neizračunljivog opsega (= nedefinirane mjere) u svakom stupnju ili, drugim riječima, kroz neizračunljivo umnožena (pro)širenja u unutrašnjostima, i na taj način u više unutarnjim dijelovima, i u najunutarnijim.

E.Swedenborg 'Duhovna Iskustva - 1790'

U Gospodinovoj Molitvi sve stvari slijede u serijama

Istina da stvari koje prethode moraju vladati u stvarima koje slijede, i time u serijama (ili 'istina da ono što dolazi prvo mora vladati u onome što slijedi, i tako serijski'), kako je rečeno gore, je očigledno iz svega što je Gospodin rekao (ili 'se jasno vidi iz pojedinačnih stvari koje je Gospodin izgovorio'), posebice iz Njegove molitve, koja se naziva 'Gospodinovom Molitvom'. U ovoj molitvi sve stvari (ili 'svi njezini dijelovi') slijede u takvim serijama da one tako reći sačinjavaju stup koji se povećava/širi od vrha prema dnu/temelju, u čijim su unutrašnjostima stvari koje prethode u serijama (ili 'i drži unutar sebe

stvari koje se ranije pojavljuju u seriji'). Što je tamo prvo je najunutarnije, a što slijedi po redu sebe postepeno dodaje unutarnjem i na taj način se povećava/širi. Ono što je najunutarnije vlada u svim okolnim stvarima; vlada univerzalno, tj., u svakoj i svim stvarima (ili 'u svim detaljima'), jer je suštinski za postojanje svih stvari (= svih njih).

E.Swedenborg 'Nebeske Tajne - 8864:4'

Gospodinova molitva sadrži više nego cijelo nebo može razumjeti

Da postoje bezbrojne stvari u idejama misli, i da se detalji koje one sadržavaju drže po-redani (in order) od strane unutarnjih stvari (ili 'unutarnjih izvora'), mi je također postalo jasno kada sam ujutro i navečer recitirao/čitao Gospodinovu Molitvu. Onoliko često koliko sam je recitirao/čitao ideje koje sačinjavaju moju misao su bile otvorene prema nebu i bezbrojni koncepti su utjecali (ili 'bezbrojne stvari su utjecale') unutra, tako da sam ja mogao jasno razlučiti da su ideje koje pripadaju mojoj misli koje sam ja priskrbio iz sadržaja te Molitve bile ispunjene sa detaljima iz neba. A također su bile nalivene takve stvari koje se ne mogu izreći, i koje ja također nisam mogao razumjeti; Ja sam jedino osjećao rezultirajući generalni osjećaj i, što je bilo nevjerovatno, stvari koje su utjecale su bile različite svakog dana (ili 'su varirale iz dana u dan'). **I svega ovoga mi je bilo dozvoljeno (do)znati da sadržaji Gospodinove molitve sadrže više u njima nego je cijelo nebo sposobno razumjeti; također da čovjek pronalazi (= vidi) više stvari u njoj, što je njegova misao više otvorena ka nebu, i obratno on pronalazi manje u njoj, što je njegova misao više zatvorena. Jer kod ljudi čija misao je zatvorena se tamo ništa više ne vidi/pojavljuje osim literalnog smisla, ili onog smisla koji je najbliži stvarnim riječima.**

E.Swedenborg 'Nebeske Tajne - 6619'

Bio sam uzdignut u više unutarnju sferu, ali na različite načine, onoliko često koliko sam molio Molitvu našeg Gospodina

Onoliko često koliko (ili 'uvijek kad') sam molio Molitvu našeg Gospodina (Matej 6:9-13; Luka 11:2-4), jutrom i navečer, skoro svaki put sam bio uzdignut na različite načine u više unutarnju sferu (ili 'u samo unutarnje područje'), i to, zaista, uz takvu perceptibilnu promjenu da ništa nije moglo biti perceptibilnije (ili 'i u stvari, ovo uzdizanje zajedno sa promjenom, je bilo toliko primjetno da ništa nije moglo biti primjetnije'); i ovo se sada događa više od dvije godine.

U to vrijeme su mi, sa jako velikom raznolikošću, bila nagovještana objašnjenja (ili 'bio sam inspiriran objašnjenjima') više unutarnjih sadržaja Molitve. Ali kad je molitva bila završena, ja sam bio vraćen u moju običnu sferu (ili 'normalno okruženje').

E.Swedenborg 'Duhovna Iskustva - 258'

Uvijek kada sam recitirao Gospodinovu Molitvu sam imao jasan osjećaj kako sam uzdignut prema Gospodinu

Uvijek kada sam recitirao (ili 'kada bi čitao') Gospodinovu Molitvu sam imao jasan osjećaj kako sam uzdignut prema Gospodinu, kao da sam bio potegnut nagore (ili 'jasno sam percipirao uzdignuće prema Gospodinu koje je bilo poput privlačenja'), i istovremeno su moje ideje bile otvorene i komunikacija sa nekim zajednicama na nebu je posljedično bila ustanovljena. Ja sam također primjetio da je Gospodin pritjecao u svaki detalj Molitve i na taj način u svaku pojedinačnu ideju u mojoj misli stečenoj iz značenja stvari napomenutih u Molitvi. Ovaj upliv (influx) je bio neopisivo raznovrstan, što znači, nije bio isti u jednoj prilici kao i u drugoj. **Ovo je također dokazivalo kako bezgranične su bile stvari sadržane u svakom detalju Molitve, i da je Gospodin prisutan u svakom od tih detalja.**

E.Swedenborg 'Nebeske Tajne - 6476'

U Crkvi uistinu Kršćanskoj su sadržane sve i najmanje stvari u Gospodinovoj molitvi

U Crkvi uistinu Kršćanskoj su sadržane sve i najmanje stvari u Gospodinovoj Molitvi; a koliko beskonačno tajni ona ima u sebi, Ja sam bio kadar naučiti iz onih koje su iz dana u dan bile inspirirane u mene (ili 'kojima sam bio nadahnut'), u neizrecivoj raznolikosti, kako sam recitirao tu Molitvu.

E.Swedenborg 'Duhovna Iskustva – Riječ Objašnjena – 227. 5476'

Na kraju ove knjižice bi želio čitateljima skrenuti pažnju na sljedeću 'zanimljivost', naime, i J. Lorber (vidi str. 32) i B. Dudde su svoj 'poziv' primili baš za vrijeme tj. nakon izgovaranja Gospodinove Molitve:

*'Često bi **dok sam molila Gospodinovu Molitvu** preklinjala **Gospodina** da mi dozvoli pronaći Njegovo Kraljevstvo. Ova molitva se ispunila (ili 'na ovu molitvu sam dobila odgovor') 15 Lipnja 1937 godine. **Molila sam se tiho i osluškivala svoju unutrašnjost – bila sam skroz mirna – u takvom stanju sam se često nalazila, jer me prilikom toga uvijek obuzimao čudesan mir, i misli koje su mi pritom dolazile – u predjelu srca, ne u glavi – su mi pružale utjehu i davale snagu.** (Tada) još nisam znala da su mi te misli bile 'dane' (ili 'da te misli nisu moje'), sve dok u jednom čudnom/neobičnom snu nisam iskusila/doživjela nešto, što se kasnije ispostavilo/ukazalo kao Istina, što me ponukalo zapisivati te 'misli'.*

Tako mi je jednog određenog dana, dok sam osluškivala svoju unutrašnjost, jasno i glasno došao niz reči, koje sam zapisala. To je bila prva poruka koju sam zapisala i ona je započinjala ovako: 'U početku bijaše Riječ! Te Deum (= početna riječ himne 'Te Deum laudamus', tj. 'Tebe Bože slavimo') Stvoritelju Neba i Zemlje!' Bertha Dudde 'Autobiografija'

*** ✝ ***

JAKOB LORBER – BIOGRAFIJA

Jakob Lorber se rodio u selu Kanjiža između Maribora i Šentilja, 22 Lipnja 1800 godine na lijevoj obali rijeke Drave među vinogradima, gdje je njegov otac, Miša Lorber, radio na svojoj maloj farmi.

Zasigurno nije bila slučajnost to što je Jakob Lorber odrastao u siromašnom seoskom okruženju, premda u domu koji je bio otvoren za umjetnost i religiju. On od svog oca nije samo naslijedio mnogostrane muzičke talente već je od njega primio i početne instrukcije na violini, klaviru i orguljama.

Kada je došlo vrijeme da Lorber upiše gimnaziju u Mariboru na Dravi, on je potrebnu količinu novaca za upis već zaradio kao svirač orgulja u jednoj od lokalnih crkava. On je diplomu nastavnika u višoj školi primio 1829 godine u Grazu, glavnom gradu Štajerske, Austria. U to vrijeme nije mogao pronaći odgovarajuće zaposlenje što ga je prisililo da nastavi sa svojim muzičkim naučavanjem, koje se sastojalo od komponiranja, učenja violine, pružanja satova pjevanja te povremenog nastupa na koncertima.

Prateći svoju sklonost Jakob Lorber se u tim godinama, Na svom putu prema ‚unutrašnjostima‘ duboko udubio u duhovno. Proučavao je djela/knjige Justinusa Kernera, Jung-Stilinga, Emanuela Swedenborga, Jakoba Boehmea, Johanna Tennhardta. No Biblija je, ipak, bila njegov stalni pratioc te je do samog kraja njegova života ostala izvor njegove inspiracije (ili ‚nadahnuća‘).

Usprkos njegovim mnogostrukim talentima/sposobnostima, Lorber je, sve do onog trenutka dok mu nije bilo ponuđeno mjesto dirigenta Opere u Trstu, jedva ‚preživljavao‘ (ili ‚zarađivao je taman toliko da se može prehraniti‘). I dok se spremao/pripremao prihvatiti tu poziciju kojom bi služio ovom svijetu, on dobi nalog da će biti ‚Božji Pisar‘. U rano jutro 15. Ožujka 1840 godine, završivši upravo jutarnju molitvu, on začu jasan glas u predjelu srca koji mu je naredio: **‘Ustani, uzmi svoje pero i piši!!’**

On je odmah napustio/obustavio sve pripreme za put, te se poslušno sjeo za stol i zapisao na papir što mu je tajnoviti glas diktirao. Bio je to uvod za njegovo prvo djelo, ‚Božje Domaćinstvo‘: *‘Ovako govori Gospodin svakome, i to je istinito, vjerodostojno i izvojesno: Tko hoće razgovarati sa Mnom, neka Mi priđe, i Ja ću položiti odgovor u njegovo srce. Ali, samo će oni čisti, čije je srce puno poniznosti,*

čuti zvuk Mog glasa. I sa onim kome sam draži nego li cio svijet, i tko Me ljubi kao nježna zaručnica svoga zaručnika, ću ići ruku pod ruku. Takvo ljudsko biće će Me uvijek vidjeti kao što brat gleda na brata i kao što sam ga Ja vidio još od vječnosti prije nego što je postojao.'

Od tog trenutka, trenutka u kojem je od Gospodina primio svoj prvi diktat, Neočekivano i Nečuveno je naglo/silno/žestoko ušlo u život Jakoba Lorbera. Lorber će bez oklijevanja odbiti ponuđeno zaposlenje i sljedeće dvadeset i četiri godine, sve do svoje smrti u 1864 godini, će svakodnevno pisati bez prekida, ne konzultirajući ni jednu knjigu i ne poznavajući mnogovrsna znanja koja su tekla kroz njegovo pero kroz Unutrašnju Riječ (= *hoće reći da Jakob Lorber nije razumio podosta stvari koje mu je Gospodin diktirao*). Sve što je ispunjavalo njegov život je bila jedino poslušnost tom Unutarnjem Glasu.

Čovjek bi trebao/morao govoriti u superlativima da bi izrazio tko je uistinu bio Jakob Lorber. Ako bi ga smatrali za književnika/pisca, onda bi on prevazišao sve autore, pjesnike, i mislioce svih vremena. Gdje se može pronaći takvo sveobuhvatno znanje: tumačenja takve dubine, preciznije znanje o zemljopisnim, povijesnim, biološkim i prirodnim naukama, stvarnosti ili činjenicama koje datiraju još od početka svemira, nego u njegovim djelima? Ta djela se sastoje od 25 tomova od kojih svaki ima 500 stranica, ne uključujući i ostale manje zapise/manja otkrovenja. A ako ga smatramo za genija, onda on prevazilazi sve poznate posvećenike. Riječ kojom bi ga opisali još nije pronađena (*ili 'iskovana'*), a ako je on sebe nazivao 'Božjim Pisarom', to je uistinu bilo u skladu sa njegovim poniznim zaposlenjem.

Jakob Lorber je umro 24 Kolovoza 1864. Predvidio je svoju smrt (*ili 'bio mu je poznat dan kada će umrijeti'*). Njegova je misija bila ostvarena (*ili 'ispunio je svoju misiju'*). Na groblju Sv. Leonharda u Grazu, na njegovoj nadgrobnoj ploči, stoje zapisane Pavlove riječi (*Rimljanima 14:8*): **'I ako živimo i ako umiremo, Gospodinu pripadamo.'**

GOTTFRIED MAYERHOFER – BIOGRAFIJA

Gottfried Mayerhofer se rodio u Studenom 1807 godine u Minhenu kao sin visoko rangiranog Bavarskog oficira. Nakon što je završio svoje studije, uglavnom posvećene matematici, mladi Mayerhofer se posvetio također i vojnoj karijeri. Kada se Bavarski princ Otto, koji je bio izabran za kralja Grčke, odlučio preseliti u Atenu u 1833 godini, Mayerhofer ga je pratio kao major njegove garde. Tamo se oženio sa Aspasiom d'Isay, kćerkom veletrovgovca iz Atene.

Bilo kako bilo njegov ostanak u Grčkoj je bio kratkog trajanja. Kada je negdje oko 1837 Mayerhoferov tast premjestio svoj posao u Trst preselivši se tamo zajedno sa cijelom svojom porodicom, Mayerhofer je, potstaknut od svoje žene, koja je bila jako vezana uz oca, odlučio, nakon kratkotrajnog otpora, odustati od svoje karijere vojnika i preseliti se u Trst. Kako Grčka vlada nije isplaćivala penzije u stranim zemljama, ova promjena rezidencije se tada/u to vrijeme činila 'lošim potezom' (ili 'kao potez kojeg će požaliti') pošto je on sada financijski potpuno ovisio o 'dobroj volji' svoje žene.

Mayerhofer je u Trstu živio slijedećih 40 godina, tj. sve do svoje smrti 1877 godine. On se u vremenu svog dugogodišnjeg 'nerada' inicijalno u potpunosti posvetio svojim omiljenim studijama muzike i slikarstva. Međutim, postepeno je na prvo mjesto istupio/izbio njegov interes za duhovne stvari.

Ta naklonost prema religiji i duhovnim stvarima je našla odgovarajuću/bogatu hranu u djelima Jakoba Lorbera sa kojima se Mayerhofer upoznao u Trstu. Što je Mayerhofer bio više zaokupljen djelima (ili 'zadubljen u djela') Štajerskog mistika, sa kojim se nikad nije upoznao (ili 'kojeg nikad nije vidio/upoznao osobno'), to je sve više rastao njegov entuzijazam za otkrovenja putem 'Unutrašnje Riječi', čime je i njegova priroda postala sve više unutrašnja/duhovna i posvećena. Zahvaljujući toj duhovnoj intenzivnosti, Mayerhofer je ubrzo postigao stanje duhovne probuđenosti/prosvjetljenosti, da bi u ožujku 1870 po prvi puta začuo u sebi (ili 'unutar sebe') Gospodinov glas. U slijedećih 7 godina, tj. sve do svoje smrti u 1877, je on služio tom 'glasu' kao vjerni 'pisar'.

Unutrašnja Riječ je Mayerhoferu uglavnom dolazila na nesvakidašnji/fantastičan način. Obično bi se u rano jutro, prije nego bi u sebi osjetio potrebu za pisanjem, ispred njegovih duhovnih očiju počeli pojavljivati, i to u slikama veličanstvene

jasnoće, subjekti sa kojima se trebao susresti (ili 'o kojima je trebao pisati'). Kada bi on nakon toga zapisao ono što je vidio, vizija bi, na nesreću, blijedila u znatnoj mjeri.

Neka od Mayerhoferovih objašnjenja u svezi načina na koji je dobijao 'Unutrašnju Riječ' nalazimo u njegovom pismu jednom prijatelju. On je u tom pismu napisao slijedeće: 'U svezi zadnjih otkrovenja koja te se nisu toliko ticala kao ono o 'Svjetlu, Životu i Ljubavi', moraš imati na umu (ili 'uzeti u obzir') kako moji prijatelji ovdje nisu svi na istom stupnju duhovnog razvoja (spiritual unfoldment) i stoga se nikako ne mogu usporediti sa tobom. Gospodin mi u Svojoj milosti često daje ono što je mojim prijateljima ovdje samo djelomično razumljivo, a jedan dio je možda namjenjen da jednog dana - tko zna kada i kroz koga - posluži sukcesivnim redom za postepeni (ili 'korak po korak') razvoj/evoluciju čovječanstva. Stoga ja često dobijam diktate koji ne otkrivaju ništa novo, već predstavljaju/prikazuju ranija otkrovenja na jedan drugačiji (prikladniji za to vrijeme ili te osobe) način. Jer ja sam za vrijeme tih 'diktata' (= kada čuje Gospodinov glas) poprilično pasivan, te jako često uopće ne znam o čemu se u njima radi. Često sam zahvaćen jednim neobjašnjivim nemiro, nakon čega se moram sjesti za stol, i tek kada uhvatim pero u ruku naučim što Gospodin želi od mene, a čak ni tada ne znam ni početak ni nastavak a ni kraj, ni jedna jedina riječ mi nije unaprijed poznata. Tako, na primjer, To (Njegova Riječ) mi kaže: 'Uzmi Ivanovo Evanđelje, treće poglavlje, stih 7!' Ja, koji nisam ni malo upoznat sa Biblijom, ne znam ništa o sadržaju tog poglavlja ili stiha, pogledam, sjednem i počnem pisati što mi u svezi njega/toga diktira/govori Glas. - To je način na koji ja primam svoje diktate (ili 'svoja otkrovenja'), nemajući svoju volju, ne znajući zašto i zbog čega, baš tako i na ni jedan drugi način.'

Ova Mayerhoferova objašnjenja ukazuju kako je ono što je zapisao bilo uistinu/istinski inspirirano a ne samo proizvod njegove vlastite mašte. Tome u prilog (ili 'to potvrđuju') Mayerhoferovi originalni rukopisi koji su pisani izuzetnom brzinom i tečnošću (flowingly) te sadrže izuzetno mali broj vlastoručnih ispravaka.

Madame Jeanne de la Motte Guyon - Biografija

Madame Guyon, djevojačkog imena Jeanne Marie Bouvier de la Motte, rođena je 18. Travnja 1648. Iako je imala imućne roditelje i kasnije bila udata za još imućnijeg muža, život joj je zbog njezine odlučnosti da voli Boga cijelim svojim bićem, bio ispunjen patnjama i proganjanjem. Isto kao i Pavlovo, i njezino srce je gladovalo za time da 'Ga upozna' (Filipijanima 3:10) te je slijedila Krista žarkom ljubavlju sve dane svog života. Isto kao i Pavlu, njezina sve dublja iskustva u Isusu Kristu su joj donosila takvo zadovoljstvo i mir, da joj ih čak ni bolest, lišavanje ili zatvor nisu mogli oduzeti. Zaista, ona je baš u nevolji naučila da, ako u Bogu nema mira, onda ga nema nigdje.

Od svoje četvrte do petnaeste godine, Jeanne je boravila u nekoliko različitih religijskih sjemeništa gdje ju je smjestio njezin pobožni otac. U jednom od njih je našla Bibliju koju je neko ostavio, i doslovno ju progutala. To je dovelo do formiranja navike studiranja Biblije koja je sa njom ostala cijelog njezinog života, i to u doba kad je rimokatolička crkva kojoj je pripadala, znatno otežavala čitanje Biblije.

Kad je bila trudna sa njenim drugim djetetom, Bog joj je otvorio srce divotama tajne, koja je "Krist je u tebi" (Luka 17:21). O tom trenutku je u svojoj autobiografiji zapisala: "mojem ispovjedniku sam često govorila o velikoj zabrinutosti koja mi je nastajala iz toga što sam smatrala da ne mogu meditirati, niti sam mogla uposliti moju maštu kako bi se molila. Preduge molitve nisu mi bile od nikakve koristi, dok su mi one koje su bile kratke i sažete bolje odgovarale."

"S vremenom, Bog je dopustio da jedna vrlo religiozna osoba... prođe pored imanjanja moga oca. Na poticaj moga oca... sam mu rekla o mojim poteškoćama sa molitvom. On mi je odgovorio 'Gospodo, to je zato što tražite vani ono što imate unutra. Naviknite se tražiti Boga u svom srcu, i naći ćete Ga'. Izgovorivši te riječi, ostavio me je. Meni su one bile poput strijele koja mi je prošla kroz srce. Osjetila sam vrlo duboku ranu, ranu tako ugodnu da nisam željela biti izliječena. Te riječi su mi u srce donijele ono što sam tolike godine bila tražila. Bolje rečeno, one su mi otkrile što je već bilo tu, a što nisam uživala zbog neznanja."

Ljubav sasvim nove čistoće potekla joj je iz srca. "Ukus Boga bio je tako sjajan/krasan", pisala je, "tako čist, nepomiješan, i neprestan, da je povukao i apsorbirao snagu moje duše u duboko usredotočenje bez djel(ovanj)a ili (raz)govora. Ništa drugo nisam imala u vidu osim Isusa Krista. Sve drugo bilo je isključeno kako bi voljela u najvećoj mogućoj mjeri, bez ikakvih sebičnih motiva ili razloga za voljenje."

Kako su godine prolazile, razvila je vjeru u Boga u svemu. Ne samo u odnosu na spasenje, nego i glede svih materijalnih potreba, i svih situacija i okolnosti njenog života. Doslovno se prepustila Bogu. Pisala je: "Velika vjera stvara veliko

prepuštanje". Bez obzira što joj se događalo, sve je doživljavala kao Božju ruku koja ju je oslobađala njezinog 'vlastitog života' kako bi uskrsnuli Kristov život mogao prevladati u njoj. Praktičan i potpun unutarnji mir dostupan je svakome, vjerovala je, živjela i naučavala Madame Guyon.

Vatra Božja koja je gorjela u Jeanne Guyon, zapalila je vatre u drugima koji su gorjeli gotovo jednakim sjajem. Među njenim entuzijastičnim obožavateljima bili su grof Zinzendorf, vođa Moravaca, koji su bili prvi misionari. Rani Quakeri i njihov vođa George Fox. Glasoviti kršćanski spisatelj Jesse Penn-Lewis. Hudson Taylor, koji je zasnovao tisuću vjerskih misija u Kini. Watchman Nee je njenu knjigu o molitvi djelio svim novim samostanima 'Malog Stada'. Paul Billheimer, autor knjige 'Osuđen na Križ' rekao je da su jedino apostol Pavle i madame Guyon istinski primjeri Isusovog života.

Malo je ljudi u povjesti koji su dostigli tako visok stupanj intimnosti/bliskosti sa Gospodinom kakav je uspjela doći i opisati Madame Guyon. Ova 'Božja gospođa' je bila progonjena/ugnjjetavana na svakom koraku svog života, ostavljena od svih svojih prijatelja i poznanika, prevarena od obitelji, napuštena i maltretirana od rimokatoličke crkve, čiji pripadnik je bila od rođenja.

Ona nam ukazuje da bez obzira u kojim se okolnostima nalazimo, kako se osjećamo ili što mislimo, uvijek možemo iskusiti bliskost s Njim.

Oko 1685, napisala je knjigu o tome kako doživjeti sjedinjenje sa Bogom putem molitve, koja je tada bila nazvana *Kratka i vrlo jednostavna metoda molitve* [ova knjiga, koja glasi za djelo koje je izvršilo utjecaj i promijenilo živote možda ponajvećem broju (poznatih) Kršćana, nije bila napisana sa idejom da bi se javno štampala, naime, Madame Guyon ju je napisala na zamolbu jednog od svojih prijatelja; no zbog ogromnog uspjeha tj. duhovnog napretka kojeg je prouzročila u onih koji su je pročitali, ta mala knjižica je eto Božjom voljom ugledala svjetlo dana!]. U vrijeme kada je njena crkva bila kruta/stroga u svojoj dogmi kako se spasenje i napredak u religiji postižu putem vanjskih ceremonija i dužnosti/obaveza, i skoro izopačenog samo-odricanja njezina knjiga koja je naučavala o tome da je pravi napredak u Bogu unutarnji i da se postiže jedino putem vjere, izazvala je pravu oluju. U jednom gradu je entuzijastični Francuz, hodajući od vrata do vrata, podijelio 1500 primjeraka te njezine knjige. U jednom drugom gradu, zažareni crkveni dužnosnik nasilno je po kućama pokupio 300 primjeraka i spalio ih.

Od dana kada je ta knjiga prvi put bila izdana, pa sve do kraja njezinog života, Madame Guyon je bila ili proglašavana zbog njenog učenja, ili optuživana kao krivovjernik gdje god da je išla. Konačno je ova knjiga, zajedno sa njezinim komentarom 'Pjesme nad pjesmama' predana kralju Francuske Luju 14 kao dokaz da bi trebala biti uhapšena.

1695 je izvedena pred sud i osuđena na sedam godina zatvora. Prve tri godine držana je u zatvoru u Vincennesu, nakon čega je 1698 prebačena u samicu u ozloglašenoj francuskoj tamnici Bastille u Parizu. Pričalo se da je u ćeliji do njene bio zatvoren čuveni 'zatvorenik sa željeznom maskom', koji je navodno bio brat blizanac kralja Luja 14, kojeg je on utamničio iz straha da bi mu jednog dana mogao oteti krunu.

Boravak u vlažnoj, hladnoj i neprozračnoj ćeliji utjecao je na to da Madame Guyon, koja je ionako bila slabašne građe, ostane lošeg zdravlja ostatak svog života. Rijetki su oni koji bi tako dobro kao ona izdržali te duge samotne sate, dane i noći - koji se skoro nisu mogli razlikovati jedni od drugih -, vlažne zidove, hladnoću zimâ, i nepodnošljivu vrućinu ljetâ. Jedini pogled koji je imala tijekom te četiri godine, bio je visoki mali prozor kroz koji se danju vidio komadić neba, a noću par zvijezda. Jedina hrana i odjeća koju je imala, bili su ono što su ona ili njeni prijatelji mogli platiti, a što tamničari ne bi ukrali. O njenom utamničenju neko je zapisao, "Njen jedini zločin bio je što je voljela Boga".

Provela je četiri godine u tamnici Bastille, odakle je otpuštena 1702 u svojoj 54. godini. Neposredno nakon osobađanja joj je bilo dozvoljeno posjetiti svoju kćer, groficu od Vaux-a, koja je živjela ili u Parizu, ili u neposrednoj blizini. Ali u tom kraju bilo je toliko ljudi kojima je njezina osobna povijest i ime bilo poznato, a toliki je bio utjecaj koji je ona još bila u stanju izvršiti, tako da joj je bilo dopušteno da se tu zadrži samo kratko vrijeme. Iako je zbog svojih učenja već propatila toliko puno, nedaće su nastavile nadolaziti u novom obliku. Tuga udaljenog izgnanstva uslijedila je nakon patnje samice, tijekom koje joj nije bio dozvoljen nikakav kontakt niti sa njezinom obitelji, niti sa prijateljima, niti sa poznanicima.

Od strane Luja 14 je bila protjerana u Blois, veći grad nekih sto milja jugozapadno od Pariza, na rijeci Loire. Prognanstvo je bilo doživotno, a bila je upozorena da će bude li ikada napustila taj grad, biti ponovo vraćena u Bastille, i to doživotno. Ostala je u Bloisu gdje je u 69-oj godini života, 9 Lipnja 1717 i preminula. Njezin progonitelj umro je dvije godine prije nje.

Tijekom godina provedenih u Bloisu, imala je na tisuće posjetitelja, koji bi doputovali da joj sjede do nogu, kako bi bili naučeni unutarnjem životu mira i zadovoljstva putem unutarnje molitve i apsolutnog povjerenja u Boga u svemu. Izgnanstvo nije moglo ušutkati apostola Ivana, pa tako ni Madame Guyon. Sve do nekoliko tjedana pred smrt, svakodnevno je pisala drugima, hrabreći ih i vodeći u njihovoj duhovnoj potrazi. Za boravka u Bloisu, završila je i autobiografiju, koju je napisala na zahtjev njenog mentora, svećenika Pierre La Combea. Samâ ta knjiga inspirirala je na stotine tisuća njih da krenu u potragu za 'dubljom životom'!

Madame Guyon je za svoga života napisala četrdeset knjiga, slobodni prijevodi nekoliko njih su nam danas dostupni. Iako je preminula prije skoro trista godina, na izvjestan način i danas živi, inspirirajući, ohrabrujući, oplemenjujući. Sâm Bog zna koliko njih može zahvaliti svoja iskustva unutarnjeg života njezinom životu i učenjima.

Nema sumnje da je mnogo pridonijela pobožnosti i svetosti John Wesleya - koji je osobno preveo njezinu knjigu (= 'Kratka i vrlo jednostavna vrsta molitve' ili 'Iskustvo sjedinjenja sa Isusom Kristom putem unutarnje molitve') sa Francuskog na Engleski -, a poslijedično i ranih Metodista. O njoj, Wesley je napisao: "Mnoga stoljeća trebat ćemo tražiti dok ne pronađemo ponovo ženu koja bi bila takav primjer istinske svetosti. Rijetki su primjeri kako uzvišene ljubavi prema Bogu i našem bližnjem kao i istinske skrušenosti/poniznosti, nepobjedive krotkosti i bezgraničnog prepuštanja."

Madame Guyon je, zajedno sa Miguel Molinosom, začetnik Kvijetizma ([Quietism](#)), jedne mistične struje u Kršćanstvu.

Sjedio sam u Londonskom restoranu kao i obično, bilo je možda malo kasnije nego inače. Sjedio sam na svom uobičajenom mjestu, sam u sobi i zaokupljen sa mislima o Svetom Pismu. Bio sam poprilično gladan i jeo sam sa velikim apetitom. Taman prije nego sam zgotovio sa hranom nešto kao 'izmaglica' mi se pojavilo pred očima, onda se zamračilo i vidio sam pod prekriven sa najstrašnijim reptilima, poput zmija, žaba i sličnih stvorenja. Bio sam sav u čudu jer se to događalo pri mojoj potpunoj svijesti i racionalnom razmišljanju. Onda se u jednom trenutku mrak malo pojačao, da bi odjednom nestao i ja sam vidio čovjeka kako sjedi pored mene u kutu sobe. Kako sam onda tamo bio potpuno sam, ta pojava me zaprepastila, a pogotovo kad mi je on rekao: "Nemoj toliko jesti". Ponovo se sve zamračilo pred mojim očima, ali se odmah rascistilo, i ja sam se našao sam u sobi. Takva neočekivana strava je ubrzala moj put ka kući; kućepazitelju nisam ništa govorio, pazeći da ništa ne zamijeti kako ne bi pomislio da je događaj posljedica psihičkog poremećaja; ali ja sam itekako razmislio o onome što se dogodilo, i na to nisam mogao gledati samo kao na slučajnost, ili kao na nešto prouzrokovano fizičkim uzrokom.

Te noći se je isti čovjek pojavio ispred mene (ili 'mi se isti čovjek otkrio'), ali ovaj put (ili 'sada') nisam bio uplašen. On mi tada reče da je On GOSPODIN BOG, Stvoritelj svijeta, i Iskupitelj, **i da je On mene odabrao da objasnim čovječanstvu duhovni smisao Svetog Pisma**, i da će mi On Osobno objasniti sve što ću napisati o tom subjektu (= o tome). Te iste noći su mi se 'nevjerojatnom jasnoćom i bistrinom' (tako da sam potpuno bio uvjeren u njihovo postojanje) otvorile oči u svijet duhova, svijet gdje su anđeli (= raj) i vragovi (= pakao), gdje sam odmah prepoznao mnoge poznate iz vlastite zemlje/svih sfera života.

Od tog dana sam napustio sve poslove i nastojanja koja sam imao oko ovosvjetskih i naučnih stvari (= sve naučne studije) i posvetio se duhovnom radu, radu na onome za što me je Gospodin odabrao (ili 'u skladu sa onime što je Gospodin od mene zahtjeva da pišem'). Nakon toga je Gospodin svakodnevno otvarao moje duševne oči, tako da sam usred dana mogao istovremeno gledati u drugi svijet/život i u stanju potpune budnosti pričati sa anđelima i duhovima.

R.L. Tafel 'Dokumenti - Robsahmova sijećanja o Swedenborgu', tom 1,
dokument 5

Sastavio Lorens N.

Preveli Lorens N. i Zoran Ć.

www.akademijavjecnogproljeća.org